

2014-ben készült rövid videós etűd. Egy egyszerű ember monoton napjai, melyben nincs jelen az élet és a vidámság. Nap, mint nap ugyan azt éli át, ugyan azt a megszokott körforgást teszi a változatosság teljes hiányával. Mindennapébredés után a szokásos szisztéma szerint él.: mosakodás, reggeli, munka és minden kezdődik, előről. Minden nap egy boríték várja az ajtaja előtt, amit reggel áttanulmányoz, és máris kilép a lakás ajtaján, ebből gondolhatjuk, hogy a szürke személy foglalkozása kicsit sem hétköznapi. Az idő múlása során a sokadik levél tartalma meghökkentést rejt számára, mely azt a jelzést tartalmazza, hogy az Ő ideje lejárt. Jól átadja azt a letargikus hangulatot, hogy az embernek nem szabad beletörődnie abban, ami van, teljes magányban tölteni napjait és napról napra robotolni. A szürke hétköznapiak, a megszokott történések, a magányos élet már-már nem is emberi, és a legrosszabb, ha akkor vesszük észre mindezt, ha már túl késő van és elszállt felettünk az idő.